

Στήνεται καὶ κρατεῖται τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' στιχ. 15)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(ΕΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ)

Κυριακή 28 Ὀκτωβρίου 1957 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΙΒ' Ἀριθ. 272 Τιμή Φύλλου Δραχ. 1

Γραφεῖα: Ὁδὸς Νίκης 33 — Ἀθήναι

Διευθύνεται ὑπὸ Ἀμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐξάμηνος δραχ. 15.— Ἐτησίᾳ δραχ. 80

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἐτησίᾳ δολ. 4

ΜΕ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ [ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΙΝ

Με τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἔλκει τὸ Ἱερα-
τικὸν Συνέδριον. Βαθεῖαν συγκίνησιν ἠσθάν-
θημεν ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλή-
ρου ἐν Ἀθήναις. Τὸ Συνέδριον τῶν κληρικῶν
μας ἀνέδειξε διὰ τῆς ψήφου τῶν τὴν νέαν Ἐκ-
κλησιαστικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐναπέθεσεν ἐπὶ
τῶν ὤμων τῆς τὴν τεραστίαν εὐθύνην τῆς Διοι-
κήσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Συχαίρομεν
εὐλαβῶς καὶ τοὺς συνελθόντας κληρικοὺς καὶ
τὴν ἐκλεγείσαν ἐπιτροπὴν.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν τό-
σων θυσιῶν καὶ τὴν δικαίωσιν τῶν πόθων,
τοῦ πανελληνίου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γ.Ο.Χ., ποιούμεθα θερμωτάτην ἔκκλησιν
πρὸς ὅσους πονοῦν τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὴν αἰ-
σθάνονται καὶ τὴν ζοῦν, ὅπως ὑποτάξωσι πᾶ-
σαν προσωπικὴν φιλοδοξίαν, πάντα ἐγώτισμόν
εἰς τὸ ὕψιστον καθῆκον τῶν ἀγωνιστῶν. Ἡ
Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς
τὸ Συλλογικὸν ὄργανον μιᾶς ὁργανώσεως διοι-
κήσεως ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν, τὴν ἐξουσίαν τοῦ
Ἀγῶνος, τοὺς τοποτηρητὰς τῆς χηρευούσης ἐ-
πισκοπῆς, τοὺς ἡγέτας ἐνὸς κινήματος εὐσε-
βείας. Τὸ κύρος τῆς εἶναι περιφρουρημένον ἀ-
πὸ τοῦς θεοῦς καὶ ἱεροῦς κανόνας, τοὺς ὁμι-
λοῦντας περὶ τρόπον διοικήσεως χηρευούσης
ἐπισκοπῆς (ἴδε καὶ ἄρθρον εἰς σελίδ. 6 προη-
γουμένου φύλλου ὑπὸ τίτλον «Ἡ Διοίκησις τῆς
Ἐκκλησίας κατὰ τὴν χρείαν τῆς Ἐπισκοπῆς»).
Ἡ Διοίκησις ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς
ἀρμοδιότητας ἐπισκόπου, πλὴν τῆς χειροτονίας
καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως
(Ἐκκλησ. Δίκαιον Μίλλας—Ἀποστολοπούλου
σελίδ. 544 καὶ ἐξής).

Ἐπὶ πλέον ὅμως τῆς κανονικῆς αὐτῆς θέ-
σεως, τὴν ὁποῖαν μόνον ὄψιμοι «θεολόγοι» καὶ

ἀστοιχείωτοι δημοσιογράφοι δύνανται νὰ ἀμφι-
σβητήσωσι, (διότι ἀπλῶς ἔτσι τοὺς συμφέρει) ἡ
Ἐκκλησ. Ἐπιτροπὴ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτὰς
στιγμὰς τοῦ Ἀγῶνος καλεῖται νὰ κατευθύνῃ τὴν
ἱερὰν ὁλκάδα τῆς πολεμουμένης Ὁρθοδοξίας εἰς
λιμένα γαλήνιον. Δὲν ἐκηρύξαμεν τὸ 1924 τὸ
κίνημα αὐτὸ ἐναντίον τῶν καινοτομιῶν τῆς Κρα-
τούσης Ἐκκλησίας, διὰ νὰ δημιουργήσωμεν
καθεστῶτα ἀσεβείας καὶ ἀντικανονικότητος,
ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τηρῶνται με εὐ-
λάβειαν καὶ σεβασμὸν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανό-
νες καὶ γενικώτερον αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀγίας καὶ ἀ-
μωμήτου ἡμῶν πίστεως.

Αὕτη λοιπὸν ἡ ἀποστολὴ βαρύνει κατὰ κύ-
ριον λόγον τὴν Ἐκκλησ. Ἐπιτροπὴν, ἡ ἀποκα-
τάστασις τοῦ κύρους τῶν κανόνων καὶ τῶν
θεοσδότην ἀρχῶν τῆς πίστεώς μας. Καὶ ὀφεί-
λομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς πολλὰ σημεῖα
ἔχομεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοῦς κανόνας καὶ τὸ
πνεῦμα τῆς παραδόσεως.

Ἀκριβῶς δὲ μέσα εἰς τὰ πλαίσια αὐτά, τὰ
ἱερὰ καὶ τὰ ἀσφαλῆ, θὰ πρέπῃ νὰ ἀναζητηθῇ
καὶ ἐξεύρεσις λύσεως τοῦ ζητήματός μας. Λύ-
σεις στηριζόμεναι εἰς ἐξαιρέσεις, ἢ εἰς ἀτομι-
κὰς ὅλως προτάσεις, χωρὶς νὰ ἐπιβεβαιωθῇ
ἡ κανονικότης οὔτε ἀπὸ τὴν Ἀγ. Γραφὴν, οὔτε
ἀπὸ μίαν λέξιν τῶν ἱερῶν κανόνων, πρέπει νὰ
ἀποκλεισθῶσιν ὡς κίνδυνοι σοβαροὶ καὶ ὡς πο-
λύνεκρα ναυάγια. Τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἡγάπη-
σεν πρωτίτως ὁ θεὸς αὐτῆς Ἰδρυτὴς, ὁ Κύ-
ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτός λοιπὸν ἐν τῇ
ἀπερρ. Αὐτοῦ Σοφίᾳ καὶ Δυνάμει, τὴν διατη-
ρεῖ ἰσχυράν καὶ ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὰς ἀνθρώ-
πινους συμβατικότητας. Θὰ ἤδυνάτο λοιπὸν νὰ
προβέψῃ τρόπους ἐνεργείας, καὶ νὰ τοὺς ἐμ-
πιστευθῇ ὅχι εἰς τὰς διανοίας τῶν διαφόρων,
ἀλλὰ εἰς τὰς θεοπνεύστους συγγραφὰς τῶν

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι θεῖον οἰκοδόμημα. Οἱ ἐργαζόμενοι ἐν αὐτῇ εἶναι ἄνθρωποι. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν προσφορὰν τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἄνθρωποι κινούμενοι ἐλευθέρως, ἄλλοτε μὲν εὐρίσκονται μέσα εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἄλλοτε παραμένουν εἰς ἔδαφος ἐχθρικὸν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄλλοτε εἶναι «*Θεοῦ συνεργοί*» καὶ ἄλλοτε «*ὑπηρέται Διαβόλου*».

Τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν ἀνθρώπων· ἡ εὐλογία ὅμως καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ προσφέρονται μόνον εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες μὲ ταπεινώσιν, ἀγάπην καὶ ἀπλότητα ἐργάζονται διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐκκλησίας. Δηλαδή συμβαίνει ἐνίοτε ὁ ἄνθρωπος νὰ νομίζῃ, ὅτι ἐργάζεται χάριν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅμως νὰ μὴ δέχεται τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι ἡ ψυχὴ του ἔπαυσε πλέον νὰ εἶναι κατοικητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ μεταβλήθη εἰς ἄντρον ληστῶν, εἰς καταγώγιον παθῶν καὶ δαιμόνων. Ἰσως ὁ ἴδιος νὰ μὴ ἔχη ἐπίγνωνσιν τῆς καταπτώσεώς του αὐτῆς. Τὰ ἔργα του ὅμως τὸν ἀποκαλύπτουν. Πολλὰς φορές οἱ ἄνθρωποι ζοῦν μὲ ψευδαισθήσεις. Μία λοιπὸν τρομερὰ ψευδαίσθησις εἶναι καὶ ἡ νομιζομένη εὐσέβεια. Ὅσον τώρα ὑψη-

Πατέρων καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Συνόδων. Τὸ νὰ ὑποστηρίζωμεν, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξια ἐχάθη ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ κατέφυγεν ὡς διωκωμένη πρόσφυξ εἰς τὰς διανοίας μερικῶν, εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τὸ νὰ ἐπιζητῶμεν δὲ νὰ δημιουργήσωμεν κατάστασιν κατὰ παρέκκλισιν ἢ καὶ κατὰ παράλειψιν τῶν διατάξεων τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν κανόνων, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἀπόπειραν τοῦ Ἑωσφόρου, εἰπόντος «*τόν θρόνον μου θήσω ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν*».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι καθήκον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ ἀξιολογίσις τοῦ ὥραίου αὐτοῦ ἀγῶνος ὁ διαποτισμός τοῦ πληρώματος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ μὲ τὸ ὀρθόδοξον φρόνημα, ἢ κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας ἐπίλυσις τοῦ προβλήματος τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας καὶ ἡ ἐν γένει προβολὴ τοῦ κινήματος αὐτοῦ τῆς εὐσεβείας, ὥστε νὰ καταστή τούτο ἰσχυρὸς καὶ ἀμετακίνητος κυματοθραύστης κατὰ πάσης ἀντορθοδόξου θυέλλης καὶ καταιγίδος.

Καθὼν δὲ ὧν εἶναι ἡ πειθαρχία καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν. Ἰσχύει ἀπολύτως ἡ σύστασις τοῦ Ἀπ. Παύλου «*πειθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (πρὸς Ἑβραίους). Πᾶς ὅστις θέλει νὰ φέρῃ τὸν ἐπιζητῶν τίτλον τοῦ ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὀφείλει νὰ πειθαρχῇ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ εἶναι ἔμπορος τῆς εὐσεβείας, δόλιος, δημοκόπος καὶ λαοπλάνος, ἔστω καὶ θαυματουργῇ ἀκόμη.

Καὶ αὐτὸ ὀφείλει νὰ τὸ γνωρίζῃ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα.

λότερον στέκεται ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ἄνθρωπος, τόσον ὅλε· ριώτερα εἶναι αἱ συνέπειαι τῆς ἀγνόητός του.

Τοιοῦτοτρόπως συμβαίνει, ὅταν ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀλαζονεία περιβληθῶν τὸ σχῆμα τοῦ κληρικοῦ καὶ περικοσμηθῶν μὲ τὰ ἐγκόλπια τῶν ἀξιωματῶν, τὸ δὲ δόγμα τῆς ἐρημώσεως καταστρέφει τὴν πνευματικὴν φυτεῖαν, τὸ «*Θεοῦ γεωργίον*», τὴν «*Θεοῦ οἰκοδομήν*». Καὶ τότε ἀλλοιμονον εἰς τοὺς καταλύοντας τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ.

Τὰς σκέψεις αὐτὰς τὰς ἐπιβεβαιώνει ἡ ἱστορία μὲ μιαν θαυμαστὴν ἀκριβείαν. Πρὶν ὅμως ζητήσωμεν τὴν γνώμην τῆς ἱστορίας θὰ ἀφήσωμεν τὸν ἐπιστήμιον καὶ ἡγαπημένον φίλον τοῦ Σωτήρος, τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν Θεολόγον Ἰωάννην νὰ μᾶς καταπλήξῃ μὲ μερικοὺς προφητικoὺς του κεραυνοὺς ποὺ ἐξακοντίζει εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν.

«*Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας, γράφει..... ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. Μνημόνευε οὖν πόθεν πέκτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον·* εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησας» (Ἀποκ. Β' 1, 4 5). «*Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Ἐκκλησίας γράφει.... οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἰ οὔτε ζεστός·* ὄψελον ψυχρὸς τῆς ἡ ζεστός· οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, «*μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου*» (Ἀπ. Γ. 14, 15 16).

«*Παρομοίως συστάσεις ἀπευθύνει εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου καὶ τῶν Σάρδεων. Δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἀνοίξωμεν τὸ ἐπτασφράγιστον βιβλίον τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐπιχειρήσωμεν ἔργον ἐρμηνευτοῦ τῆς Ἀποκαλύψεως. Καθαρότατα ὅμως εἰς τὰς παρατεθείσας περικοπὰς διαφαίνονται σοβαροὶ ἀπειλαὶ κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν (Ἰσὺ τῆς Μιᾶς Ἁγίας) ἀλλὰ τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Αἱ Ἐκκλησίαι αὗται εἶχον νὰ ἐπιδείξουν σοβαρὰ καὶ ἐπικίνδυνα τρωτά, ὅπως ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης, τὰ σκάνδαλα, τὸ κοσμικὸν φρόνημα, ὁ μετριασμός τοῦ ζήλου. Καὶ τὰ τρωτά αὐτά, ποὺ παρέμειναν ἀθεράπευτα ἐπέσυραν τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξηφάνισαν τὰ χριστιανικὰ ἐκείνα κέντρα. Δὲν κτυποῦν πλέον χαρμύσυνα αἱ καμπάνες τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μ. Ἀσίας, καὶ ἐβ-βηλώθησαν τὰ ἱερὰ τῶν τόπων. Διατί; Ἀπαντᾷ ὁ Holznag εἰς τὸ βιβλίον του ὁ «*Παῦλος*».*

«*Ἀλλὰ ἡ τραγικὴ μοῖρα τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Γαλατίας εἶναι σὺν μιᾷ σοβαρᾷ προειδοποίησιν πρὸς τὴν χριστιανωσύνην ὧν τῶν ἐποχῶν! Ποῦ εἶναι τώρα αὗται αἱ ὑπέροχοι Ἐκκλησίαι, ποῦ ἰδρύθησαν μὲ τόσους ἀνεκφράστους πόνους τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν; Ποῦ ὀφείλεται ἡ βαθεῖα τραγωδία τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, στήν Ἀρμενίαν, καὶ στὴ Β. Ἀφρικὴ; Ἀσφαλῶς καὶ κυρίως, εἰς τὸ ὅτι παρεξέκλιναν ἀπ' τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ μεγαλυτέρου Ἀποστόλου τῶν Εἰσ. Γιατί τις προειδοποιήσεις τοῦ Ἀποστόλου στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴ καὶ τις ἀπειλὴς τοῦ Ἐδδαγγελιστοῦ Ἰωάννου, στὴν Ἀποκάλυψιν, πρὸς τις Ἐκκλησίας τῆς Μ.*

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἐπιτροπῆς Ὁργανώσεων Παλαιομερολογιτῶν
Βορείου Ἑλλάδος «περὶ ἄρσεως τοῦ διωγμοῦ
τῶν Παλαιομερολογιτῶν»

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, Ἐξοχωτάτους
Ὑπουργοὺς Ἑσωτερικῶν, Δημοσίας Ἀσφαλείας,
Δικαιοσύνης, Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἀ-
ξιοτίμους Βουλευτὰς Δράμας, Ἐφημερίδας «Ἐθνι-
κὸν Κήρυκα», «Βραδυνήν» καὶ «Φωνὴν τῆς Ὁρθο-
δοξίας».

Ἀθῆνας

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ἵνα ὑπὸ τὴν εὐθυκρι-
σίαν Σας φέρωμεν εἰς γνῶσιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι:
Πολλαχοῦ τοῦ Κράτους καταδιώκονται οἱ Παλαιο-
μερολογίται, διὰ τοῦ κλεισίματος τῶν ἰδιωτικῶν τῶν
Ἐκκλησιῶν καὶ διωγμοῦ τῶν ἱερέων των. Εἰς Νο-
μὸν Δράμας δύο Ἐκκλησίαι εἶναι κλεισταί, ἡ τῶν
Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς
ὁμωνύμου Κοινότητος.

Εἰς τὴν Κομοτινὴν ἐπίσης ἡ Ἐκκλησία Ἁγίας
Ἀναστασίας, καθὼς καὶ ἄλλαχοῦ. Ἐν ᾧ οἱ Ἕλλη-
νες εἶναι ἴσοι ἔναντι τῶν Νόμων, ἐν τούτοις δὲν ὑ-
πάρχει ἴση μεταχείρισις ἔναντι τῶν Παλαιομερο-
λογιτῶν. Οὗτοι ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν ἡ
Ἐθνικῶρων μερὶς τῶν Ἑλλήνων ἡ ἐνισχύουσα ἐν
τῇ πράξει πᾶσαν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὁμοῦ
διὰ τοῦ ἀπηνόους διωγμοῦ αὐτῶν, ἐγγίζει νὰ λείψῃ
ἡ αὐτοπεποιθήσις των πρὸς τὴν ἰσότητά καὶ δικαιο-
σύνην τῆς Πατρίδος. Ὁ διωγμὸς μας πάντοτε προ-
έρχεται ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 45)51 Ὑπουργ. Πρά-
ξιν. Ἡ πράξις αὕτη, νόμος τοῦ Κράτους δὲν ἐγένε-
το, τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους τὴν
ἀπέρριψε, καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν
ἐκήρυξεν ὡς πρᾶξιν «μὴ ἐκτελεστήν», διότι χαρ-
ακτηρίζεται αὕτη ὡς ἀντισυνταγματική. Οἱ Παλαιο-
μερολογίται κατόπιν τῆς κακῆς μεταχειρίσεώς των,
εὐλόγως διερωτῶνται: πῶς μία Ἐθνικὴ Κυβέρνη-
σις στηριζομένη κυρίως εἰς τὸν Στυλοβάτην τῆς αἰ-
ωνίας Ἑλλάδος, τὸν Ἐθνικόφροντα κόσμον, νὰ κα-
ταδιώκῃ αὕτη θρησκευομένη Ὁρθοδόξως καὶ Γνη-
σίως, μερίδα σεβαστὴν τοῦ κόσμου τούτου, διὰ λό-
γους καὶ μόνον θρησκευτικούς; Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλ-
ληνικὴ Βουλὴ δὲν ἡσχολήθη μὲ τὸ ἐπίμαχον Παλαι-
ομερολογιτικὸν ζήτημα καὶ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις
ἔναντι ἡμῶν τηρεῖ θρησκευτικὴν ἀνοχήν, φρονοῦμεν
ὅτι, μέχρι τῆς ὁριστικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματός
μας, ἡ κατ' ἀνοχὴν ὑπαρξίς μας δεόν νὰ εἶναι πα-
νελλήνιος. Αἰτοῦμεν εὐσεβᾶστως, ὅθεν, ὅπως διατά-
ξτε καὶ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ἰδιωτι-
κῶν μας Ἐκκλησιῶν καὶ ἐξαίρετως τῶν νῦν
Δράμας καὶ Ροδόπης, καὶ τὴν καταργήσιν τῆς ὑπ'
ἀριθ. 45)51 Ὑπουργ. Πράξεως, καὶ ἐσόμεθα ἀεὶ εὐ-
γνώμονες πρὸς Ὑμᾶς τοὺς ἀποδίδοντας τὴν δικαιο-
σύνην ὅπου αὐτὴ καταπατεῖται.

Μετὰ πάσης τιμῆς καὶ βαθυτάτου Σεβασμοῦ

Ἰωάννης Ἡλιάδης

Στέφανος Ἐλ. Νικολαΐδης

Χρήστος Ἀντ. Αἰγίας

Ἀσίᾳς τις ἄφῃσαν νὰ τις πάσῃ δ' ἀέρας. Γιατὶ ἂ-
πολιθώθησαν οὐ λατρεῖα τοῦ νεκροῦ γράμματος
καὶ οὐ ἐξωτερικότητες καὶ ἐξεφυλιστικὰν οὐ ἐξεζη-
τημένους λεπτομέρειους καὶ ἐθνικὰς ζηλουτικὰς; Γιατὶ,
τέλος, ἀπεκόπηκαν μὲ τυφλωσί ἀπ' τὴν μοναδικὴν
πηγὴν τῆς ἀνακαινίσεως; (σελὶς 140).

Ἡ ἱστορία ἐπιβεβαιώνει μὲ τὴν παγερὴν νέκρωσιν
τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ
Χριστοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν δραστηριότητα
τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ σταθῶν
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὴν εὐλο-
γία τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ τὸν σύνδεσμόν τους μὲ τὴν
πηγὴν τῆς ἀγάπης.

Χαράσσοντας αὐτὰς τὰς γραμμάς ἡ διάνοιά μας
μὲ φρίκην συλλαμβάνει τὴν προειδοποίησιν, ποὺ ἐκ-
πέμπει ὁ Κύριος διὰ μέσου τῆς ἱστορίας.

Καὶ ἡ προειδοποίησις αὕτη εἶναι σαφὴς καὶ εὐ-
κρινής. Μόνον ἡ βαθυτάτη εὐσεβεία, ἡ εἰλικρινὴς ἀ-
γάπη, ἡ ἀπλότης, ἡ ταπεινότης, τὸ πνεῦμα τοῦ Ἱη-
σοῦ καὶ τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Παύλου χαρίζουν εἰς
τὸν ἄνθρωπον τὴν εὐτυχίαν τοῦ συνδέσμου του μὲ
τὴν ὀρθοδοξίαν. Φωναὶ ἐληρμέναι, φλυαρίαι, λό-
γοι κομποί, φρόνημα κοσμικόν, ἐπιταχύνουν τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως καὶ πολλαπλασιάζουν τὴν
εὐθύνην ἔναντι τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ καλοῦνται νὰ δώσουν τὸ πα-
ράδειγμα τῆς ὀφειλομένης συμπεριφορᾶς «πῶς δεῖ
ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι» εἶναι οἱ κληρικοί.
Ἐὰν κόλασις ἀναμένει τοὺς ἀσεβεῖς λαϊκοὺς, τί
πρέπει νὰ ἀντιμὲν τούς κληρικούς ἐκεῖνους, οἵτι-
νες ἐχρησιμοποίησαν τὴν ἐξουσίαν των ὄχι πρὸς οἰ-
κοδομήν, ἀλλὰ πρὸς καθάρσιν;

Αἱ παχεῖαι γενεαὶδές καὶ τὰ μαῦρα ράσα οὐδό-
λος θὰ συγκινήσουν τὸν ἀδυσώπητον κριτὴν. Διὰ
τοιούτους κληρικούς ἴσως οἱ πῶγανές των γίνουν
σχοινία ἀγχόνης καὶ τὰ μαῦρα των ράσα τὸ σκότος
τοῦ βδέλγους των.

Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς Θεομάχους!

Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνους ποὺ ἐπιταχύνουν τὴν
ἐπέλασιν τῶν πρᾶσιν ἱππων τῆς ἀποκαλύψεως
εἰς τὴν Ἱερὰν Περιοχὴν τῆς Ἐκκλησίας.

ΔΩΡΕΑ

Τὸ Σωματεῖον «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» αἰσθά-
νεται τὴν υποχρέωσιν νὰ ἐκφράσῃ ἀπὸ τῶν στη-
λῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» τὰς πολλὰς του
εὐχαριστίας πρὸς τὸν εὐσεβέστατον ἀνώνυμον Μο-
ναχὸν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅστις προσέφερεν ὑπὲρ
τῶν σκόπων τοῦ Σωματείου μιᾶν ὡραιότατην ξυλό-
γλυπτον εἰκόνα, καὶ 500 δραχ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ λίαν κατανυκτι-
κῆς ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγ. Ἀρ-
τεμίου, παρὰ τὸν Κορυθαλὸν Πειραιῶς. Τὴν θείαν
λειτουργίαν ἐτέλεσαν οἱ Ἀρχιεραδριταὶ Πατρίοις Φι-
νοκαλιωτῆς, Θηόκτιστος Ἀδαμάκης, ὁ ἱερεὺς Στέ-
φανος Κριτάκης, συμπαραστατοῦμενοι ὑπὸ τοῦ ἱεροδια-
κόνου Σπυρίδωνος Ἑρμογένους. Ὁμιλήσας, κατασυγκι-
νήσας, ὁ γέρον ἡγουμένος καὶ παλαίμαχος ἀγωνι-
στῆς Ἀρτέμιος.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστη ὁ πρόεδρος τῆς Π.Θ.Ε.Ο.
Κ. κ. Γ. Κόττης καὶ ἀρκετὸς κόσμος.

ΤΟ Β' ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ

Πλήρεις χιρᾶς καὶ ζήλου Θεῖου οἱ Ἱερεῖς ἡμῶν ἐκ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς προσφυλοῦς Πατρίδος, ὑπακούσαντες εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κέντρου, ἦλθον εἰς τὴν Πρωτεύουσάν ἵνα μετὰσχῶσι τοῦ Ἱερατικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἔσχε τὴν ἔμπνευσιν ἵνα συγκαλέσῃ ἡ Διοικοῦσα προσωρινῶς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἐκκλησιαστικῇ Ἐπιτροπῇ διὰ τὴν 10ην τοῦ ὑπερμεσοῦντος μηνός.

Καὶ καθὼς περὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, συνδραμόντων εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὴν κηδεῖαν τῆς Θεομήτορος, ἐγράφη τὸ «**Ἐκ περιστάνων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι...**» τοιοῦτοτρόπως δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν Ἱερέων ἡμῶν συνελθόντων καὶ ψιλλόντων—μᾶλα ἐπικαιρῶς—τὸ δὲ περὶ ψάλλει ἡ ἁγία Ἐκκλησία ἡμῶν λέγουσα «**Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε**» καὶ τὸ ὁποῖον ὁ Ποιῶν ἡς Δεβ. δ. ἐπεφάνησαν εἰπὼν: «**Ἰδοὺ δὴ τὸ καλὸν ἃ τὸ τερπνόν. ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό**».

Ὁ λόγος, ὅστις ἐκίνει τοὺς θεοφόρους Ἀγίους Πατέρας, ἵνα συγκαλῶσι καὶ συγκροτῶσι τὰς ἁγίας Συνόδους, ἦτο ἵνα συνερχόμενοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνταλλάσσῃσι γνώμας, κανονίζῃσι μίαν πορείαν καὶ ὁμοιομορφίαν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ λατρείᾳ, καὶ ἕνα τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν ποικιλο-

νύμων ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. Ὁ αὐτὸς ἀκριβὴς λόγος ἐκίνησε καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἵνα συγκαλέσῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἅπαντας τοὺς ἐξυπηρετοῦντας καὶ θεραπεύοντας τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιον εὐλαβ-στάτους Ἱερεῖς πρὸς ἀνταλλαγὴν γνώμων καὶ λήψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Ἡμέρα συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου εἶχεν ὁρίσθῃ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ προπαρελθούσα Τετάρτη 10η τοῦ φθίνοντος μηνός· ἀπὸ τῆς προηγουμένης δὲ ἡμέρας ἀφίχθησαν οἱ ἐκ τῶν μακρυνῶν Παραοιχημάτων εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, τοὺς ὁποίους παραλαβόντες ἐφιλοξένησαν ἄλλους μὲν εἰς τὰ βασιλῶν καταλύματα οἱ ἐνταῦθα διαμένοντες· ἄλλους δὲ εἰς τὰς οἰκίας των εὐλαβέστατοι Ὁμόφρονες Ἀδελφοί. Πάντες ὅμως φιλοφρόνως ἐγένοντο δεκτοὶ φιλοξενηθέντες καὶ ἀνακαυθέντες.

Λόφ τῶν τοπικῶν καὶ ἄλλων συνθηκῶν, τῶν ἀπομεμικρυσμένων ἀποστάσεων καὶ τῆς ἐπιδημίας τῆς γρίπης ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, ἐκ τῶν 150 Ἱερέων ἐφημερίων τῶν Γ.Ο.Χ. προσῆλθον εἰς τὸ Συνέδριον μόνον 92· προσῆλθε δὲ καὶ ἀντιπροσωπεῖα τῶν Ζηλωτῶν Πατέρων τοῦ Ἀγίου Ὄρους, συγκεντρωθέντες πάντες ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν ὁδὸς Νίκης 33.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἤρξαντο καὶ διεξήχθησαν συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα καὶ διανεμηθὲν προηγουμένως εἰς τοὺς Συνέδρους.



Μέρος τῶν Συνέδρων ἐντὸς τῶν Γραφείων

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Μετὰ τὴν προηγηθεῖσαν κανανυκτικὴν προσευχὴν καὶ ἐπίκλησιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὅπως κατευθύνῃ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου καὶ φωτίσῃ τοὺς Συνέδρους· ἵνα ὁμιλῶσι μόνον τὰ θεάρεστα καὶ ὡς εἶπεν ὁ Θεὸς· Ἄπόστολος αὖσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος» (Φιλίππησ. Κεφ. Δ' 8), ὁμίλησεν ἐν πρώτοις ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀνάκιος Παπᾶς· ἐξηγήσας συντόμως τὸν σκοπὸν τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου· μεθ' ὃ ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν Πανοσιο-

λογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. [Χρυσόστομον] Νασλίμην ἐκ Βόλου

Ὁ Πατὴρ Χρυσόστομος ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὁμιλήσας συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως, ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ διεξαγομένου ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τὸν προσφορώτερον τρόπον τῆς περαιτέρω διεξαγωγῆς αὐτοῦ ὥστε νὰ φθάσῃ οὗτος συντόμως, εἰς τὸ αἴσιον τέρας. Ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπολύτου ὁμοιομορφίας ἐν πάσι ταῖς ἱεροτελεστείαις καὶ τὸ τί συμβολίζει μία ἐκάστη ἐξ αὐτῶν· κατέληξε δὲ εἰς ὁλόθεσμον πρὸς τὸν Θεὸν εὐχὴν ὅπως «ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου Του ἐπιβλεψῇ ὁ Κύριος καὶ φωτίσῃ τοὺς ἰθύνοντας τὴν Ἐκκλη-



Οἱ Σύεδροι ἑξερχόμενοι τῶν Γραφείων

σίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ἵνα οὗτοι διορθώσῃσι τὸ κακῶς γινόμενον τῆς εἰσαγωγῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ παπικοῦ ἐορτολογίου· διότι, κατέληξεν εἰπὼν, «*ὁ τρώσας καὶ λίσσεται*».

Μετὰ τὸν Πανοσιολογιώτατον Πατέρα Χρυσόστομον ὠμίλησεν ἐπὶ ἄλλην τόσῃν ὥρᾳ ὁ Θεολόγος Καθηγητὴς κ. Σταῦρος Καραμῆτσος ἀναφερθεὶς καὶ εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνεδρίου, καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς περαιτέρω διξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος, ἐνδιατρίψας ὁμῶς περισσότερον εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀντικανονικῶν καὶ ἐκνόμων ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν τῆς Μονῆς Κερατιέας, καὶ ἀποδείξας τετραγωνικῶς, ὅτι: Χειροτονηθέντες οὗτοι παρὰ τοὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς Κανόνας, καὶ παρὰ τὴν αἰωνόβιον πράξιν τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶναι ἀντικανονικοί, καὶ συνεπῶς εἶναι ἀπαράδεκτοι ὡς τοιοῦτοι· μόνον δὲ μία μεγάλη Πανορθόδοξος Σύνοδος δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἐγκύρως περὶ τῆς θέσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν. Ἀλλ' ὅτι πρέπει μέχρι τότε νὰ ἀπέχωνιν οὗτοι Ἀρχιερατικῶν ἐνεργειῶν καὶ καθηκόντων ἐὰν θέλωσι τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν των, καὶ ἂν πράγματι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ.

Μετὰ τὸν κ. Καραμῆτσον ὠμίλησεν ἐπ' ἀρκετὸν ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς τοῦ Παραρτήματος Δράμας κ. Μιχαὴλ Σαββόπουλος, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀλληλοδιαδόχως πολλοὶ Ἱερεῖς τῶν Παραρτημάτων ἀνακτινύσαντες τὰς γνώμας αὐτῶν περὶ τοῦ καλλιτέρου τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐκθέσαντες τὰς ἀνάγκας τῶν Παραρτημάτων καὶ ἐνοριῶν αὐτῶν· ἐγγράφως δὲ τὰς ἐαυτῶν γνώμας κατέθεσαν οἱ Αἰδεσιμώτατοι Ἱερεῖς Σάββας Παπαδόπουλος Θεσσαλονίκης, καὶ τῆς Λαρίσης Ἀντώνιος Παπακαλούσιος.

Μεθ' ὃ ὑπέβαλε παραίτησιν, λογοδοτήσασα προηγουμένως, ἡ ὑπάρχουσα Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκλογὴ νέας τοιαύτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσευχῆς ἔληξεν ἡ συνεδρίασις τῆς πρώτης ἡμέρας.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν Πέμπτην πρωτὶ τῆς 11ης Ὀκτωβρίου συνήλθον ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἱερατικοῦ Συνεδρίου, καὶ μετὰ τὴν προσευχὴν καὶ τὴν τακτοποιήσιν διαφόρων ἄλλων ζητημάτων προέβησαν διὰ ψηφοφορίας εἰς ἐκλογὴν νέας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς· ἐξελέγησαν κατὰ σειράν ἐπιτυχίας οἱ κάτωθι Ἀρχιμανδρίται:

Ἀκάκιος Παππᾶς, Χρυσόστομος Κιούσης, Χρυσόστομος Νασλῆμης, Ἀθξέντιος Πάστρας, Στέφανος Τσίκουρας, Παρθένιος Σκουρλῆς, Διονύσιος Καλάργυρος, Μερκούριος Καλοσκάμης, Γρηγόριος Παπαβλάχος, Λογγίνος Χατζηστεφάνου, Γαβριὴλ Καλαμισάκης, Κωνσταντῖνος Παπακωνσταντίνου Ἱερεὺς καὶ Θεόφιλος Τσίρμπας Ἀρχιεπίσκοπος.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Πέμπτης ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διὰ τῆς εὐχαριστηρίου πρὸς τὸν Θεὸν προσευχῆς.

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν λήξιν πολλοὶ ἐκ τῶν εὐλαβεστάτων Συνέδρων—ἰδίως ἐκ τῶν Ἐπαρχιακῶν Παραρτημάτων—μετέβησαν δι' οὐτοκινήτων—εἰς τὴν παρὰ τὴν Βαρυμπόμπην Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Πανοσιολογ. Πατρὸς Παρθενίου, ἐνθα ὁ τάφος τοῦ ἀειμνήστου

Ποιμενάρχου ἡμῶν καὶ Ἠγέτου τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος Κυροῦ Χρυσοστόμου, πρὸ τοῦ ὁποίου, Τάφου, ἔψαλλον κατανυκτικώτατον Τρισάγιον· διὰ τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν μετέβησαν εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἱερὰν Μονὴν τὴν ἐπομένην ἡμέραν καὶ ἕτεροι ἐκ τῶν Ἱερέων τούτων. Μεθ' ὃ ἤρχισαν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν συναποκομίζοντες πρὸς τοὺς ἐνορίτας των τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ τοὺς ἀδελφικοὺς ἀσπασμοὺς τῶν τοῦ Κέντρου Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Ἀδελφῶν.

Τὸ ἐκλεγέν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἱερατικοῦ Συνεδρίου Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς νέας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς συνελθὼν εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν Τετάρτην 17η τοῦ λήγοντος μηνός, ἐξέλεξε Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ἀκάκιον Παπᾶν, ἀντιπρόεδρον τὸν Πανοσιολογ. Ἀρχιεπὶν Ἀθξέντιον Πάστραν, Ἐπίτιμον Ἀντιπρόεδρον τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Παρθένιον Σκουρλῆν, Γενικὸν Γραμματέα τὸν Πανοσιολογ. Ἀρχιεπὶν Χρυσόστομον Κιούσιν, εἰδικὸν Γραμματέα τὸν Πανοσιολογ. Ἀρχιεπὶν Θεόφιλον Τσίρμπαν καὶ βοηθὸν τοῦ Ταμίου τὸν Πανοσιολ. Ἱερομόναχον Γρηγόριον Παπαβλάχον.

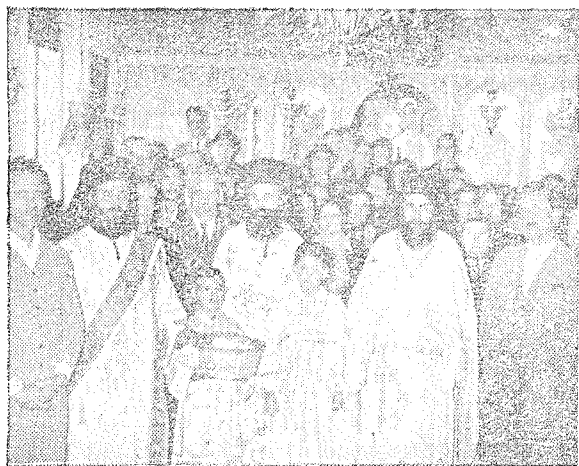
Ἡ νέα Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἅμα τῇ εἰς σῶμα συγκροτήσει της, ἀνῆλθεν ἀμέσως εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου καὶ Ἠγέτου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Κυροῦ Χρυσοστόμου ἵνα ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐξ ὕψους πρεσβειαν καὶ ἀντίληψιν Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ποιμνίου. Ἐψάλη ἐν πρώτοις κατανυκτικώτατον μνημόσυνον, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρόεδρος Πατὴρ Ἀκάκιος διὰ συντόμου προσλαλιᾶς ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν ἱερὰν οἰκίαν τοῦ ἀειμνήστου, εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε,

Μνήμονες τῶν ἱερῶν ἐντολῶν καὶ ὑποθηκῶν Σου ἡμεῖς οἱ ἐκλεγέντες ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἱερατείου τῆς Ὁρθοδόξου παρατίξωμεν τῶν Γ.Ο.Χ. ὡς προσωρινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἵνα διαχειρισθῶμεν τὰς υποθέσεις τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος μέχρι τῆς ἐλευσεως καὶ ἀναλήψεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς φυσικῆς καὶ κανονικῆς Ἠγεσίας, ἥλθομεν πρὸς τοῦ σεπτοῦ Σου τάφου ἵνα ζητήσωμεν καὶ λάβωμεν τὰς εὐλογίας Σου καὶ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἐκ τῶν οὐρανίων σκηνωμάτων συναντίληψιν ἐπὶ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιμυζόμεθα.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι βεβαίως πολὺ βαρὺ καὶ ὑπέρτερον τῶν ἀσθενῶν δυνάμεων ἡμῶν· ἀλλ' ἐλπίζοντες εἰς τὴν ἄμαχον δύναμιν τοῦ «*τὰ ἀσθενῆ θεραπεύοντος* καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦντος» μεγάλου ἡμῶν Θεοῦ, ἐπικαμπτομένου διὰ τῶν εὐπροσδέκτων πρεσβειῶν Σου, θὰ καταβάλωμεν ὅλας τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις ἡμῶν ἵνα φέρωμεν τοῦτο εἰς αἴσιον καὶ τῷ Θεῷ φίλον πέρας.

Εἴμεθα ὑπερβέβατοι, ὅτι ἡ ἀγία Σου ψυχὴ δὲν μνησικακεῖ δι' ὅσα πικρὰ ποτήρια ἐποτίσθη ὑπὸ ἐχθρῶν καὶ φίλων καθ' ὅλον τὸ εἰκοσαετὲς διάστημα τῆς διαποιμάνσεως τοῦ φιλοχόιστου Ποιμνίου τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τῆς Ἠγεσίας τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος· διότι ὡς τύπος καὶ μιμητὴς τοῦ Ἀρχιπολιμένου Χριστοῦ τοῦ θέντος τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν λογικῶν προβάτων, καὶ συγχωροῦντος ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ Σταυροῦ τοὺς παροινούντας ἐπὶ τοῦ ἀγίου προσώπου Του καὶ σταυρώσαντας Αὐτόν. Τοιουτοτρό-



Ἀπὸ τὸν φορτισμὸν τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦνης—
κίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Πάντων—
Συννοίας Βύρωνος. Διακρίνονται ὁ ἐφημέριος τοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ Ἱερομόναχος Γρηγόριος Παπαβλάχος,
ὁ Ἱερομόναχος Διονύσιος Καλάργυρος· καὶ ὁ Ἱερο-
διάκονον Σπυρίδων Ἐρμογένους ἐν μέσῳ τοῦ ἐκ-
κλησιασματος.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν μεταπροσεχῇ Πέμπτην (8ην Νοεμβρίου)
πανηγυρίζει ὁ ἐν τῇ Νέᾳ Ἰωνίᾳ Ἱερὸς Ναὸς
τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν (ἔνθα ἐφημερεύει ὁ
Πανοσιολ. Πατὴρ Κυπριανός. Συγκοινωνία διὰ
τῶν λεωφορείων τῆς Ν. Ἰωνίας. Ἀφετηρία τούτων
ἐκ τῆς γωνίας Χαλκοκονδύλη καὶ Γ' Σιβρίου.

Ἀφ' ἐσπέρας ψαλλήσεται Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ
τὴν πρωΐαν ὁ Ὁρθρὸς μετ' ἀρτοκλασίας. Ἔστω
πρὸς γνῶσιν τῶν φιλεόρτων ὅπως τιμήσωσι τὴν ἐορ-
τήν.

πως καὶ Σὺ ἔπαθες καὶ ἔπραξες.

Ἡμεῖς δηλοῦμεν καὶ υποσχόμεθα ἐπὶ τοῦ σε-
πτοῦ τάφου Σου, ὅτι θὰ ἀκολουθήσωμεν πιστῶς τὸ
παράδειγμα Σου καὶ εἶδε νὰ μᾶς συνοδεύῃ ἡ εὐχὴ
καὶ ἡ πρεσβεΐα Σου.

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη.

Οὕτως ἔληξε τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ δειμνήστου
εὐλαβὲς καὶ κατανυκτικὸν προσκύνημα τῶν μελῶν
τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς, ἥις μετὰ ταῦτα ἐξέδωκε
τὴν ἐν ἄλλῃ σιγῇ δημοσιευομένην ἐγκύκλιόν της
πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ πανελλήνιον Παλαιοσημερολογίτας.

Ἐλλείψει χώρου

Ὁ Ὁσολογιώτατος Πατὴρ Μάρκος Χανιώτης
μὴ δυνήθεις ἵνα μετὰσχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἱερα-
τικοῦ Συνεδρίου ἀπέστειλε πρὸς οὐτὸ—διὰ τοῦ Πα-
νοσιολογ. Προέδρου—συγκλητικὴν ἐπιστολὴν συνι-
στῶν τὰ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου συντε-
λοῦντα. τὴν ὁποίαν ἐλλείψει χώρου θὰ δημοσιεύσο-
μεν εἰς τὸ προσεχές.

ΚΑΤΑ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΤΗΛΙΤΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀπαριθμοῦσα συντόμως μὲν, πλὴν
μίαν πρὸς μίαν τὰς τῶν Λατίνων
καινοτομίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστέ ἐν σύστημα Ὁρθοδόξων
περιοιχοῦμενον ὑπὸ τῆς πολυσχιδοῦς κακοδοξίας
καὶ αἵρέσεως· ὑμεῖς ἐστέ οἱτοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον
μὲ τὰς ποικίλας καὶ πολυτρήτους κησέρας (κόσμι-
να), ὁ ἐχθρὸς ζητεῖ συνιάσαι, καθὼς ἔλεγέ ποτε ὁ
Κύριος ἡμῶν πρὸς Ἀτοὺς ποστούλους Του (Λουκ.
ΚΒ'. 31)· εἰσθε οἱτοῦ καθαροῦ συμπνιγόμενος ἀπὸ
μύρια ζιζάνια· εἰσθε ἐν ῥόδον εὐώδες καὶ χαρίεστα-
τον πολιορκούμενον ἀπὸ μυρίας ἀκάνθας...

Πολλὰ καὶ ποικίλα πρέπει νὰ προσέχητε καὶ νὰ
ἀποσοβῆτε, καὶ νὰ κρατῆτε μακρὰν ἀπὸ τὴν θεο-
φύτευτον ἄμπελον, τῆς ὁποίας ὑμεῖς εἰσθε τὰ καρ-
ποφόρα καὶ καλὰ κλήματα. Αὐτοὶ εἶναι ὁ ὅς καὶ ὁ
μονιὸς ὁ ἄγιος· εἶναι οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁ-
δὸν κλέπτει· εἶναι τὰ ἀρπακτικὰ ὄνεια ὅπου πετοῦν
ἀπὸ κάθε μέρος, ὅλοι ἐχθροὶ φοβεροὶ καὶ μεγάλοι
τοῦ ἄμπελωνος αὐτοῦ. Ἀλλὰ πρὸ πάντων πρέπει
νὰ φοβηθῆτε τὰς ἀλώπεκας ὅπου πληοιάζουσι μὲ δό-
λον καὶ κλέπτουσι μὲ πανουργίαν.

*Ἀπὸ τὰ μαρὰ ἀλωπέκια, τὰ δολερὰ καὶ
πανοῦργα καὶ ἀπατηλά,* αὐτὰ εἶναι τὰ φοβερώτε-
ρα. Αὐτὰ τὰ ἀλωπέκια ὅπου δὲν σᾶς πλησιάζουσι μὲ
ἀγριότητα καὶ βαν, ἀλλὰ μὲ ἐπίπλαστον ἡμερότη-
τα καὶ πειθῶ, αὐτὰ εἶναι τὰ πλέον ζημιώδη. Αὐτὰ
τὰ ἀλωπέκια τοῦ σκότους, δηλαδὴ τῆς Δύσεως, ἐ-
φάνησαν πάντοτε πλέον ὀλέθρια εἰς τὰς ἀμπέλους
τοῦ φωτός, δηλαδὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.
*Ἀπὸ τὰ λέγω τὰ Φρατορίδια, οἱ ἀπόστολοι τῆς Ρώ-
μης,* διὰ νὰ μὴν εἰπῶ τοῦτο δυσφημότερον, ὅπου
περιέχονται μὲ ζῆλον τάχα ἔνθεον, μὲ κάλυμμα ὁ-
ποκρίσεως, μὲ σχῆμα τάχα σεμνόν, μὲ κίνημα ταπει-
νόν, μὲ βλέμμα ἡμερον, μὲ γλῶσσαν ἀπαλὴν, μὲ ὁ-
μίλημα γλυκὺ καὶ ὑποσχέσεις μεγάλας.

*Ἀπὸ ἀνέκασθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐπεβούλευσαν
τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὰ κλή-
ματα καὶ ἐζήτησαν ὅχι μόνον νὰ ὀφανεύουν τοὺς
καρπούς, ἀλλὰ νὰ μαΐσουν καὶ τὰ φύλλα καὶ νὰ
ἀνασπᾶσουν, ἂν ἦτο δυνατόν καὶ οὐτὶς τὰς ρίζας.*
Αὐτοὶ εἶναι οἱ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται ὅπου
περιέχονται εἰς τὸν κόσμον, ὅχι διὰ νὰ κηρύξουν
εἰς τοὺς ἀπίστους καὶ ἀσεβεῖς τὸ ὄνομα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ καταστήσουν εἰς τοὺς εὐσε-
βεῖς τὸν δωσφορικὸν θρόνον τοῦ ἀντιχρίστου
(ὅτι καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶ).

*Ἀδελφοί, μακρὰν ἀπὸ τοὺς τοιοῦτους ψευ-
δαποστούλους,* ὅπου ζητοῦν νὰ σᾶς σαλεύσουν ἀπὸ
τὴν ἀσάλευτον πέτραν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ
εἰς τὴν ὁποίαν εἰσθε καλὰ θεμελιωμένοι. Ἐμφρά-
ξατε τὰ αὐτὰ σας, εἰς τὰς ψευδεῖς καὶ ἀτόπους δι-
δασκαλίας των μὲ τὰς ὁποίας τεχνεύονται νὰ σᾶς
παγιδεύουν. Ἐχετε Μωϋσεά καὶ τοὺς προφῆτας.
(Ἀκολουθεῖ)

Υπεόθυνος ὅλης Παναγιώτης Ι. Βρετᾶκος
Νίκης 33—Ἀθήναι

Τυπογραφεῖον Γεώργιος Σαρμπίνης
Θεμιστοκλέους 88

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ Συνεργιστοὺς

Ἐν Ἀθῇ αἰς τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1957
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Ἡ ἐκλεγείσα νεωστὶ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἀπευθύνει ὑμῖν θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ εὐχαριστίαν ὑποσχόμενη ὅτι θ' ἀγωνισθῇ σθεναρῶς διὰ τὰ ὕψιστα συμφέροντα τῆς ἱερᾶς Ἰδεολογίας τοῦ ἀγῶνος συνεχίζουσα τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου ἡμῶν.

Πρὸς τοῦτο ἐπικαλουμένη τὴν ἐξ ὕψους θεῖαν βοήθειαν ζητεῖ ἀμέριστον καὶ τὴν Ὑμετέραν συμβολὴν καὶ ἡθικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὕψιλου σκοποῦ.

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάτης

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

ΑΚΑΚΙΟΣ ΠΑΠΑΣ † ΧΡΥΣΟΣΤ. ΚΙΟΥΣΗΣ

Ἀρχιμ.

Ἀρχιμ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνταῦθα καὶ ταῖς ἐπαρχαῖς Ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὅτι :

Ὁ πρὸ τινος ἐλθὼν ἐξ Εὐρώπης καὶ προσχωρήσας εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰγνάτιος Μπέτσος, τελὼν ὑπὸ δοκιμασίαν μέχρι τῆς ἐξακριβώσεως καὶ ἀποδείξεως τῶν ἑαυτοῦ φρονημάτων καὶ εἰλικρινῶν διαθέσεων ἔναντι τῆς ἐξ ἀρχῆς χαρακτηρίσης καὶ τηρουμένης ὕψους ἡμῶν τακτικῆς, ἀπεμνημόνευθη οἰκουμενικῶς, καὶ οὐδεμίαν ἔχει σχέσηιν μετὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν Γραφείων ἡμῶν.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Γ.Ο.Χ.)

Παρακλήσεις

Παρακαλοῦμεν τοὺς ὀφείλοντας ἢ συνδρομὰς ἐφημερίδος ἢ διαφόρους πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα φειλάς, ὅπως σπεύσωσι καὶ τακτοποιήσωσι τὰς συνδρομὰς των. Ἐπίσης οἱ ἀποστέλλοντες ἐπιταγὰς καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἀνγγράφωσι ὀπισθεν τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων.



Τὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸ τοῦ οὐρετοῦ Τόφου τοῦ ἀειμνήστου ἡγέτου τοῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. Κυροῦ Χρυσοστόμου